

به نام خالق اندیشه

پژوهشکده علوم شناختی و مغز

فرم اطلاع رسانی دفاع از پایان نامه دوره کارشناسی ارشد

نام و نام خانوادگی دانشجو:	رشته تحصیلی:	استاد راهنما:	استاد مشاور:
فرزان برخوردار	توان بخشی شناختی	خاطره برهانی	

عنوان پایان نامه: بررسی تنزیل اجتماعی در بزرگسالان مبتلا به اختلال کمبود توجه-بیش فعالی

چکیده:

هدف پژوهش: اختلال کمبود توجه-بیش فعالی با رفتار تکانشی، نقص در خودتنظیمی فردی و مشکلات اجتماعی مشخص می‌شود. در حالی که تنزیل زمانی به‌طور گسترده در جمعیت‌های مبتلا به این اختلال مطالعه شده است، تنزیل اجتماعی — به معنای کاهش در ارزش ادراک‌شده‌ی پاداش‌های داده‌شده به دیگران بر اساس افزایش فاصله اجتماعی — توجه بسیار کمتری دریافت کرده است. هدف این مطالعه مقایسه تنزیل اجتماعی و زمانی میان بزرگسالان دارای اختلال کمبود توجه-بیش فعالی و بزرگسالان دارای رشد عادی و همچنین بررسی نقش همدلی، آشفته‌گی هیجانی، نظریه ذهن و شدت اختلال در پیش‌بینی تنزیل اجتماعی بود.

روش: هفتاد بزرگسال شامل سی و پنج نفر دارای کمبود توجه-بیش فعالی و سی و پنج نفر دارای رشد عادی در این مطالعه شرکت کردند. همه افراد گروه کمبود توجه-بیش فعالی تشخیص بالینی قبلی داشتند و همچنین توسط مقیاس خودگزارشی کانرز غربالگری شدند تا معیار ورود تأیید شود. شرکت‌کنندگان سه تکلیف کامپیوتری را به صورت کانتربالانس انجام دادند: تکلیف تنزیل اجتماعی، تکلیف تنزیل زمانی و نسخه کوتاه تکلیف یونی برای سنجش نظریه ذهن. علاوه بر این، آنها دو پرسشنامه خودگزارشی تکمیل کردند: شاخص واکنش‌پذیری بین‌فردی برای همدلی و مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس. داده‌ها با استفاده از آزمون یومان-ویتنی و همبستگی رتبه‌ای اسپیرمن تحلیل شدند.

یافته‌ها: بزرگسالان دارای اختلال کمبود توجه-بیش فعالی به‌طور معناداری نرخ‌های بالاتری از هر دو نوع تنزیل اجتماعی و زمانی را نسبت به بزرگسالان دارای رشد عادی نشان دادند که بیانگر گرایش قوی‌تر به تکانشگری و ارزش‌گذاری اجتماعی پایین‌تر در این افراد است. در گروه کمبود توجه-بیش فعالی، همدلی بالاتر با کاهش در تنزیل اجتماعی همراه بود، در حالی که چنین رابطه‌ای در گروه کنترل مشاهده نشد. آشفته‌گی هیجانی فقط ارتباط‌های ضعیفی با تنزیل اجتماعی داشت که محدود به گروه کنترل بود. عملکرد در تکلیف یونی هیچ همبستگی معناداری با نرخ‌های تنزیل اجتماعی در هیچ‌یک از دو گروه نشان نداد. همچنین شدت نشانه‌ها پیش‌بینی‌کننده رفتار تنزیل اجتماعی در گروه دارای کمبود توجه-بیش فعالی نبود.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها نشان می‌دهند که بزرگسالان دارای اختلال کمبود توجه-بیش‌فعالی هم پاداش‌های آینده و هم پاداش‌های اجتماعی دورتر را با شیب بیشتری نسبت به هم‌تایان خود تنزیل می‌کنند. به‌طوری‌که همدلی — و نه شدت نشانه‌ها یا نظریه ذهن — به‌عنوان عاملی در پیش‌بینی تصمیم‌گیری نوع‌دوستانه در گروه دارای این اختلال پدیدار شد. این نتایج بر اهمیت مکانیزم‌های جدا از شدت اختلال در زمینه شناخت اجتماعی این افراد تأکید می‌کند.

تاریخ برگزاری جلسه دفاع: 9 مهر

ساعت برگزاری جلسه دفاع: 13

مکان برگزاری جلسه دفاع: پژوهشکده علوم شناختی، اتاق جلسات